

अत्रोत्तरं गृध्रगोमायुभ्यां युगपत्पार्थमानस्य शिशोः स्वजननिरोधात्कंचित्कालमवस्थितस्य ईश्वरेण यथाजीवनं दत्तं एव मेवैश्वरो नु गृह्णातीत्याख्यायिका मुखेनैवाह भृणुपार्थेत्यादिना स्पष्टार्थोऽध्यायशेषः ॥ २ ॥

भीष्मउवाच भृणुपार्थयथावृत्तमितिहासं पुरातनं ॥ गृध्रजंबुकसंवादं यो वृत्तसौ नैमिषेपुरा ॥ २ ॥ कस्यचिद्ब्राह्मणस्यासीदुःखलब्धः सुतो मृतः ॥ बालएववि
शालाक्षो बालग्रहनिपीडितः ॥ ३ ॥ दुःखिताः केचिदादाय बालमप्राप्तयौवनं ॥ कुलसर्वस्वभूतं वै रुदंतः शोकविद्वलाः ॥ ४ ॥ बालं मृतं गृहीत्वा यश्मशानाभिमु
खाः स्थिताः ॥ अकैनैव च संक्रम्यरुरुदुर्भृशदुःखिताः ॥ ५ ॥ शोचंतस्तस्य पूर्वोक्तान् भाषितांश्चासकृत् पुनः ॥ तं बालं भूतले क्षिप्य प्रतिगंतुं न शक्नुयुः ॥ ६ ॥ तेषां
रुदितशब्देन गृध्रोभ्येत्यवचोब्रवीत् ॥ एकाल्मजमिमं लोके त्यक्त्वा गच्छतमाचिरं ॥ ७ ॥ इह पुंसां सहस्राणि स्त्रीसहस्राणि चैव ह ॥ समानीतानि कालेन हित्वा वैयां
ति बांधवाः ॥ ८ ॥ संपश्यत जगत्सर्वं सुखदुःखैरधिष्ठितं ॥ संयोगो विप्रयोगश्च पर्यायेणोपलभ्यते ॥ ९ ॥ गृहीत्वा ये च गच्छंति येन यांति च तान् मृतान् ॥ तेष्या
युषः प्रमाणेन स्वेन गच्छंति जंतवः ॥ १० ॥ अलं स्थित्वा इमं शानेऽस्मिन् गृध्रगोमायुसंकुले ॥ कंकालबहुलैरौद्रे सर्वप्राणिभयंकरे ॥ ११ ॥ न पुनर्जीवितः क
श्चित्कालधर्ममुपागतः ॥ त्रियोवायदिवा द्वेष्यः प्राणिनां गतिरीदृशी ॥ १२ ॥ सर्वेण खलु मर्त्यं मर्त्यलोके प्रसूयता ॥ कृतांतं विहितमार्गं मृतं को जीवयिष्यति
॥ १३ ॥ कर्मांतं विरेतलोके अस्तंगच्छति भास्करे ॥ गम्यतां स्वमधिष्ठानं सुतस्त्रेहं विस्तृत्य वै ॥ १४ ॥ ततो गृध्रवचः श्रुत्वा प्राक्रोशं तस्तदानृप ॥ बांधवास्तेभ्यग
च्छंतं पुत्रमुत्सृज्य भूतले ॥ १५ ॥ विनिश्चित्याथ च तदा विक्रोशं तस्तस्ततः ॥ मृतमित्येव गच्छंतो निराशास्तस्य दर्शने ॥ १६ ॥ निश्चितार्थाश्च ते सर्वे संत्यजंतः
स्वमालजं ॥ निराशा जीविते तस्य मार्गमावृत्य धिष्ठिताः ॥ १७ ॥ ध्वाक्षपक्षसवर्णस्तु विलान्निस्त्यजं बुकः ॥ गच्छमानान् स्मृतानाह निर्घृणाः खलु मानुषाः
॥ १८ ॥ आदित्योऽयं स्थितो मूढाः स्नेहं कुरुत माभयं ॥ बहुरूपो मुहूर्तश्च जीवत्यपि कदाचन ॥ १९ ॥ यूयं भूमौ विनिक्षिप्य पुत्रस्नेहविना कृताः ॥ इमं शानं सुतमु
त्सृज्य कस्माद्गच्छतं निर्घृणाः ॥ २० ॥ न वोस्यस्मिन् सुते स्नेहा बालमधुरभाषिणि ॥ यस्य भाषितमात्रेण प्रसादमधिगच्छत ॥ २१ ॥ तेषु तसु तस्नेहो यादृशः
पशुपक्षिणां ॥ न तेषां धारयित्वा तान् कश्चिदस्ति फलागमः ॥ २२ ॥ चतुष्पात्यक्षि कीटानां प्राणिनां स्नेहसंगिनां ॥ परलोकगतिस्थानां मुनियज्ञक्रियामिव
॥ २३ ॥ तेषां पुत्राभिरामाणामिह लोके परत्र च ॥ न गुणो दृश्यते कश्चिज्जजाः संधारयंति च ॥ २४ ॥

॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥